

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2—
Fél évre . . . 4—
Egész évre . . . K 8—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy hóra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Az akarat fontosságáról

Most, amikor minden egyes agysejtünkkel, minden egyes idegszálunkkal, minden egyes izomrostunkkal szemben sokszor kielégíthetetlen igényeket támaszt, a nagy küzdés, a háboru, teljes sulyában átérezzük annak fontosságát, hogy az élet nagy küzdelmeire nem elégségesek csak a természetadta képességek, hanem szükséges az is, hogy ezeket a szunyadozó erőket helyes tervszerűséggel felébresszük és kellő határozottsággal begyakoroljuk a küzdésre.

Nevelnünk kell magunkat a küzdésre, az életre! Ennek szükségét már éreztük régen, már a nagy erőfeszítés, a világháboru előtt is. Kifejezést nyert ez a hiány abban a vádban, hogy az iskolák nem nevelik a tanulókat az életre, mert lám a tanuló, ha elhagyja az iskola padjait és kilép az élet iskolájába, ott gyámoltalannak érzi magát és előlről kell kezdeni a tanulást, az igazi tanulást az élet iskolájában. S bizony sok tanuló, aki jelesen felelt meg az iskolában, az életben elbukott.

Mi ennek az oka? Talán csak az iskolák helytelen nevelési módszere? Részben ez is; de ne felejtjük el, hogy nemcsak az iskola kötelessége a nevelés, hanem a szülőké is, a magunké is.

És mind e három nevelési tényező talán nem egészen helyes utakon járt eddig. Az iskola tulajdonképpen nem is nevelt, inkább csak tanított. Megmutatta a gyermekeknek azokat a fegyvereket, amelyekkel majd felveheti a létért való küzdelmet, ellátta ismeretekkel, de nem avatta be, hogyan kell ezeket a fegyvereket felhasználnia; nem mutatta meg neki az ismereteknek milyetén alkalmazását. Inkább memoria-munkát végeztetett a tanulóval, inkább az emlékező tehetséget gyakoroltatta vele, sok adatoknak a betanulásával. A második nevelési faktor a szülők pedig csak nagyon kis számban foglalkoztak tervszerűen a gyermekek nevelésével, egyrészt hozzánemértésük miatt, másrészt pedig kényelemszeretetük miatt. Legfeljebb idomításról beszélhetnénk legtöbb esetben. Mi magunk pedig csak keserű tapasztalatok után szereztük meg a képességet arra, hogy helyes irányítást adjunk szellemi és erkölcsi életünknek. És bizony elég soknak nem sikerült megtalálni az igazi utat.

Az amerikaiaknak van egy kedves mondásuk: a viszonyok semmi, az ember minden. Ez annyit jelent, hogy törhetetlen akarattal a lehetetlennek látszót is el lehet érni. A mi legnagyobb hibánk eddig talán az volt, hogy nem

voltunk eléggé aktívek. Láttuk a jót, a helyeset, de nem volt elég energiánk azt keresztül is vinni. Nem volt elég energiánk, mert nem gyakoroltuk be magunkat eléggé arra, hogy erősen tudjunk akarni, hogy keresztül is tudjuk vinni azt, amit értelmünk, erkölcsi belátásunk jónak ítél. Inkább a viszonyok sodrára bizzuk magunkat.

A jöttévésnek, az erkölcsi cselekvésnek két főalapja van: a helyes ítélőképesség, a helyes meglátás és az akarat szabadság. Ezt a két tulajdonságot kell magunkban kifejlesztenünk, hogy megálljuk helyünket a küzdelemben, hogy elérhessük erkölcsi célunkat. Mert minden nevelésnek végső célja kell, hogy az a törekvés legyen, hogy az embert akaratanak szabad és csupán saját értelmétől függő tevékenységéhez segítsük. Tehát becsüljük meg magunkban is és másokban is a függetlenség után való törekvést és ne várjunk sokat attól, akinek nincs saját akarata. Az élet küzdelmében csak az erős akaratú emberek állják meg helyüket.

Természetes azonban, hogy az értelemnek és az erkölcsi belátásnak el kell végezni előbb a bevilágító munkát, hogy csakis olyat vigyünk keresztül törhetetlen akaraterővel, amit erkölcsi belátásunk helyesnek lát.

R. R.

Álom, óhaj.

Óly langyos a lég így ebéd után
Sáppadt álmok — lomha levegőben —
Ahogy elusznak — pihenni térek:
Zsibbadt tunyaság veri az elmét
S vig paripákon messze fut a lélek...

Valahol most katonák lépnek
Dalos ütemre...
Valahol most ringó kürtök
Hívják tetemre...
Valahol most bús könnye perdül
Egy édesanyjának
Valahol most kihűlt a szíve
Egy holt katonának...

S roccan az izmom s ébred az elmém!

Haj! Jobb lenne talán
Nekem is a sorba
Ha az a hívó kürt
Nekem is riogna
Azzal az anyával
Ha én vele sírnék
Vagy jobb lenne talán
A fia helyett is
Ha most én feküdnék...

Lang Alán F.
tanár-jelölt.

Legendás éjjelek az Adrián.

Irta: Sz. Mária leánya.

A tengerpart lakói ujabban csodás dolgokat tudnak mesélni az Adria vidékéről. Ki a tenger mellett él, az különben is tapasztalja, hogy annak hangulata mily változatos: hol csendes, mint a szunyadó gyermek, könnyű habjainak álombaringató lehelete gyengéden csókolja a partot, tükre kék, mint a mosolygó menny, mely hullámaiban fürdik; majd meg háborog, mint az indulatos ember, ha lelke sebet érintik és zöldes-barnává vált, bösz hullámaikat tajtékzó dühvel csapkodja a kökemény sziklákhöz.

E rég megszokott jelenségeken kívül azonban az isztriai és dalmát partok halászaiknak egy idő óta még egészen újszerű látványosságokban is van részük, melyekről nem tudnak maguknak számot adni: a valóság, vagy az álmok országába tartoznak-e.

Forró június végi napot követő, csendes éjjelen gyászhajó áll meg a parton. Félárbóca eresztett, fekete lobogóit szomorúan lengeti az éjjeli szellő: mintha tulvilági szellemek sutognának fejedelmi vértanúkról, kik sötét gonoszságnak estek áldozatul; gyönyörű nyári napról, mely örömben fürödve, élettől lüktetve született és vérben, halálhörgésben és gyászban alkonyodott le.

Lassan, komoran, mint álmainkra neheződő, sötét kép, ereszkedik le a dalmát hegyekről fekete gyászmenet: hozzák a

fejedelmi vértanukat s ahogy közelednek a parthoz, bánattól és izgalomtól megremeg a Viribus unitis karcsu acéltete, megremeg az Adria. Amint a gyászhajó magába fogadta a drága ereklyéket, lassan, mint a bánat sulya alatt görnyedő ember, megindul északnyugat felé. S ahogy az Adria hullámai halkán páncélos oldalához ütődnek, mintha elfojtott zokogás hallatszanék. Az éjjeli harmattól megnedvesednek a partok, a gyászhajó, a lobogók, a ravatal; millió és millió könnyecsepp csillog mindenfelé: Az Adria sir. Reggel bánatosan kérdik egymástól a parti halászok: valóság volt-e, vagy álom? Ki tudná!? De mondják, hogy az Adria néha sir.

Azon gyászos éj óta a parti halászok már többször is látták a Viribus unitis-t, különösen, ha éjjel háborog a tenger. Mint bosszuálló istennő emelkedik ki ilyenkor hirtelen a hullámokból s amint végig száguld az Adrián, félelmetes villámokat szóró fényben gyulnak ki oldalán a betűk s rémesen világítják be az áruló Itália partjait. S a háborgó tenger zájába mintha rég eltűnt, nagy szellemek szólnának bele. Velence körül Attila haragja tomból, aztán végigzug a hitszegő országon s ahogy a Vezuv felé közeleg, a mélységből rémes, alvilági hangok felelnek neki s Vulkánus isten fenyegető szavától megremeg az árulók alatt a talaj.

Az Adria hullámai még magasabbra emelkednek s a Viribus unitis fedélzetén

Ezüst-mise — arany szív.

Lapunk kiadótulajdonosa az, aki ma 25 éve állott először az Úr oltára elé felszentelt papként.

Csukovits János a sopronbánfalvai Karmelita-rendi nővérek spirituális tartja vasárnap ezüst miséjét.

Emlékezetes nap ez az ő számára és emlékezetes nekünk, akik azzal dicsekszünk, hogy tisztelői, megértői lehetünk. Szíve, lelke hevülete vitte a lazarista-rend tagjai közé s mert gyenge testi szervezete nem bírta soká, hogy egy nap Budapesten, másnap Bukarestben mutassa be áldozatát az Úrnak, úgy került ide a mi szomszédságunkba, a bánfalvai kolostor magaslatára. És ez neki teremtett hely: magaslat a völgyek felett, magaslat a mi lelki-világunk síksága felett.

Érdemeit nem éneklek meg. A Tőle távol állók könnyen félreértenének, az Őt ismerők pedig vasárnap ugys dicsérik helyettem is — érte elmondott imájukkal, szívük legmélyéből feltörő egyszerű szavakkal. S ha körülnéz e napon a nála tisztelgők során, úgy Krisztusi szerénységű lelkét megnyugvás töltheti el.

Az Istenség örök-igaz ígését hirdető szavai nem hangzottak el nyomtalanul a pusztában. Akik körülállják, akik hozzáméltó, feltűnés nélkül való ünneplésére összesereglenek, az Ő tanítványai, az Ő követői.

Kérjük Isten áldását további működésére és kívánunk a „mi ezüst misésünk“-nek ernyedetlen kitartást az Ő nagy munkájához, a melynek nemes, tartalmas egyéniségét felajánlotta.

És teljék benne kedve Mesterének, aki az igaz út, igazság és élet.

T. H.

Tegetthoff szelleme tűnik fel; kardját a cikázó villámokba mártja s izzó gránátokkal írja ki a felhőkbe a lesújtó szót: „Traditore!“ Az ég reflectorjai egy pillanatra bevilágítják Custozát, Lissát, Novarat és Mortarat s mindegyik fölött fenyegetően ott lebegnek a kísérteties betűk „Traditore!“

Mire a bős elemek haragja csillapul, mire hajnalodik, a hatalmas drámának már nyoma sincs; csak a parti halászkok kérdik remegve egymástól: álom volt-e vagy valóság? Ki tudná?! De azt mondják, hogy az Adria néha boszut liheg.

Nyugodt, csendes éjjeleken a Hold ezüstszönyeget terít az Adria végtelen síkjára s fönny a csillárok milliói gyúlnak ki; a lágyan ringó hullámok hangja távoli orgonaszóra emlékeztet: az Adria szentegyházzá vált. S e remek domból nem hiányzik az imádkozó angyal sem. Abbázia táján, ott, hol a Stella maris örökdió a tenger fölött, hófehér csónak tűnik fel. Nesztelenül siklik tova s amint közelebb jut a partokhoz, a hajócskán tisztán látható egy fejedelmi nőalak; keze imára kulcsolva, átszellemült arca majd ég felé, majd a tengerre irányítva, mely mélységes, halk mormolással kíséri imáját. S a parti halászkok áhitattal suttogják: „Zsófia hercegnő!“ — A hajócska továbbléppen az Adria sima tükrén s mire a Hold visszavonja ezüstszönyeget s a csillárok fénye elhalványul, a bűvös csónak már csak fehér kis fénypontnak látszik; végre az is eltűnik s mire a hajnal legyőzte az éjszakát, a halászkok tünődve kérdik egymástól: Való volt-e, vagy álom?! Ki tudná?! De azt mondják, hogy az Adria néha imádkozik.

▼▼▼

Világháború.

Nagy csata Krasznik vidékén.

Az oroszokat folytonosan visszaszorítjuk. — Elfoglaltuk Krasznikot, Strozzát, Jozefovot és a tarlowi hidfőt. — A Linsingen hadsereg 7765 oroszot fogott el. — Az olaszok újabb támadásait visszavertük. — Az Argonneokban a németek újabb sikereket értek el.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos.

Budapest, július 2.

Orosz hadszíntér:

A Linsingen hadsereg szövetséges csapatai több napi elkeseredett harcban kivetk az oroszokat hadállásukból. Az ellenség, amely keleti irányban menekül és amelyet a hadsereg egész arcvonalán üldözünk, ismét súlyos veszteségeket szenvedett. E harcokban 7665 oroszot elfogtunk és 18 géppuskát zsákmányoltunk.

Innen északra csatlakozólag még tovább folynak a harcok.

A Dnyeszter mentén nem történt jelentős esemény.

Oroszlengyelországban a szövetség csapatai a Visztula és a Bug között a Por patak és a Wisnice mentén nagy orosz erővel harcban állanak. Mindenütt a mi hadseregeink támadnak.

A Visztulától nyugatra csapataink megtámadták az ellenségnek Tarlownál levő hadállásait. Délután 5 órakor rohammal elfoglaltuk a helységtől északra levő egy támaszpontot. Az esti órákban a támadó arcvonal többi része rohamtávolságra küzdötte magát és éjjel betört az orosz hadállásba. Az ellenség menekülésszerűen hátrált.

Üldözés közben elfoglaltuk Jozefowot a Visztula mentén, a Siennától délkeletre levő állásokból is kivetk az oroszokat. Eközben 700 oroszot elfogtunk.

Olasz hadszíntér:

Tegnap megisméltődött az oroszoknak a Doberdól fensík elleni támadása. Több órai nehéz tüzérségi tüzeléssel való előkészítés után délután és este az ellenséges gyalogság több előretörést intézett ellenünk Straussina és Vermeigliano között. Mindezeket újból az ellenség nagy veszteségei mellett visszavertük.

A Görzi hidfő egy részén és a Krn területén ellenünk előzőleg intézett gyengébb támadásokat szintén visszavertük.

Derék csapataink csakugy, mint eddig, tartják a kipróbált eredeti állásokat.

Az ágyuharc az összes arcvonalakon tovább tart.

(M. E. S.)

HÖFER, altábornagy
a vezérkari főnök helyetese.

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:

Berlin, július 2.

Nyugati hadszíntér:

A Soucheztől keletre levő állásaink ellen intézett éjjeli támadást visszavertük.

A Argonneok nyugati részében a trónörökös ő császári fensége hadseregének egyes részei szép sikereket értek el. Württembergi és elszázlotharingiai ezredek Four de Paristól északnyugatra rohammal elfoglalták az ellenség árkaikat és támaszpontjait 3 km szélességben és 2—300 méter mélységben. 25 tisztet és 1710 főnyi legénységet elfogtak, 18 géppuskát, 40 aknavetőt és 1 revolver-ágyut zsákmányoltak. A franciák veszteségei jelentékenyek.

A Vogézekben a Hirsenfirchten 2 erőd-művet elfoglaltunk. Az ellenségnek visszafoglalási kísérleteit megghusítottuk. 13 tiszt és 149 főnyi legénység esett fogságunkba.

Keleti hadszíntér:

Kalvarjától délkeletre heves küzdelem után elragadtunk az ellenségtől egy magaslati állást. Ez alkalommal 600 oroszot fogtunk el.

Délkeleti hadszíntér:

Miután a Kurostovicetől keletre, Halicstól északra emelkedő magaslatokat is rohammal elfoglaltuk, az oroszokat kényszerítettük, hogy a Mariampolnál kezdődő és a Sirlejovtól északra fekvő területig húzódó vidéken egész vonalukról visszavonuljanak.

Linsingen tábornok követi a megvert ellenséget. A zsákmány tegnap este 7765 fogolyra, köztük 11 tiszt és 18 géppuskára emelkedett.

Mackensen tábornagy hadseregei az ellenséget Zamosctól nyugatra tartós harcok közepette a Labunka és Por szakasz mögé szorították s ezt egyes részekkel már át is lépték.

Tovább nyugatra elértük az ellenséges állást.

A Turobin—Krasznik—Jozefov (Visztula mellett) vonalon, Strozza és Krasznik mellett az előállításokat és ezen helységeket is elfoglaltuk.

A Visztulától nyugatra az oroszok támadásunk nyomása alatt kénytelenek voltak kiüríteni a Tarlov melletti hidfőt alkotó állásukat.

A Kamienne déli partját megtisztítottuk az ellenségtől.

Woyrsch vezérezredes csapatai sikeres harcokban az oroszokat kivetkítették állásaikból egészen a Siennától keletre eső vidékig, valamint Ilzánál is. Ez alkalommal a gárdahadtestből 720 embert elfogtak.

Legfőbb hadvezetőség.

TÖRÖK HIVATALOS JELENTÉS.

Konstantinápoly, július 1.

A főhadiszállás jelenti:

A Dardanellák arcvonalán Ariburnunál az ellenség, amely június 28-án balszárnyunk ellen intézett ismételt támadásai ellenére nemcsak, hogy eredményt nem ért el, hanem ismét visszavetett korábbi állásaiba, azon a területen, amelyet áttekinthetünk, 750 halottat hagyott vissza és ezenkívül meglehetősen számú foglyot, köztük egy tisztet vesztett.

Sedil Bahrnál az ellenség időnkint megújítja balszárnyunk ellen hiábavaló támadásait, amelyek súlyos veszteségeket okoznak neki.

A többi arcvonalon semmi jelentős nem történt. (M. S. O.)

Az új negyedév kezdetén kérjük a hátralékos előfizetőinket, hogy hátralékukat kiadóhivatalunk címére (Sopron, Ferenc József-tér) beküldeni sziveskedjenek.

Lakhely változtatás bejelentésekor pedig, a régi cím leadását is kérjük.

Hirek.

Kitüntetések. Öfelsége Galánthai gróf Esterházy Alajos 7. huszár ezredbeli főhadnagynak a katonai érdemkereszt 3. osztályát adományozta a hadiékítménnyel. — Öfelsége Jenisch János t. honvédezedesnek, honvédezedünk volt ideigl. parancsnokának a Lipót-rend hadiékítményes keresztjét és Herberstein Herbert gróf őrnagynak a hadiékítményes II. oszt. katonai érdemkeresztet adományozta az ellenség előtt tanusított bátor magatartásért, illetőleg a hadtestnek kitűnő és eredményes vezetéséért. — Ferenc Szalvator főherceg, a magyar vörös kereszt-egyesület fővédnöke Egyedy Artur dr. egyedi nagybirtokos feleségének az egyesület érdekében kifejtett munkássága elismerésül a Vörös kereszt II. oszt. díszjelvényét adományozta.

Kitüntetett főherceggasszony. A hivatalos lap közli, hogy Ferenc Szalvator főherceg mint az osztrák és magyar monarchia Vöröskereszt Egyletének védnökhelyettese, Erzsébet Henriette főherceggasszonynak a katonai hadi egészségápolás körüli különös érdemei elismerésül a Vöröskereszt ezüst érdemérmét a hadiékítménnyel adományozta.

Személyi hírek. Töpler Kálmán dr. polgármesterünk pénteken több hivatalos ügy elintézésé végett Budapestre utazott. — Szabó Lászlót, a Győr-Sopron-Ebenfurti vasút főellenőreit, aki a háboru tartama óta Szombathelyre volt kirendelve, ismét ide visszahelyezték a központba s helyette Menyhárd Béla főellenőrt küldték ki Szombathelyre.

Uj misék. A Péter és Pál napján fölszentelt győregyházmegyei új áldozópapok primiciáikat a következő rendben tartották, illetve tartják meg: Barcza Leander július 4-én Győrött a Bencés templomban, Zempléni Tivadar július 1-én, Pannonhalmán, Kovács Arisztid július 1-én Tatán, Keszler Emőd július 1-én Pápán, Hermann Ipoly június 4-én Pannonhalmán, Pokorny Miklós július 2-án itt Sopronban a legszentebb Megváltóról nevezett irlalmas nővérek templomában mutatta be a Mindenhatónak első szt. mise áldozatját számos vendég és ájtatos hívő jelenlétében. A szent mise után s az ugyane templomban délután 1/23 órakor tartott litánia után áldást osztott az új áldozár. A primiciások díszponálása a napokban történik meg.

Esküvő. Hétfőn vezette oltárhoz Reiszner Rezső 53. cs. és kir. gyalogezredbeli százados Bronikovski-Jvinger Mariannát az evangélikus templomban.

Uj honvéd segédorvos-helyettes. A m. kir. honvédelmi miniszter segédorvos-helyettesé nevezte ki a budapesti honvéd helyőrségi kórház állományába Zichy Róbert gróf dr. 18. honvéd gy. e.-beli egyévi önkéntes orvosmővendék, címz. tizedest.

Véglegesítés. Az igazságügyi miniszter Csopely Elek, a soproni kir. orsz. fegyintézeti fogalmazót ez állásában véglegesítette.

Halálozások. Éder János, a Soproni Ipar- és Kereskedelmi Segélyszövetkezet hosszú időn át való könyvelője, volt 76. gyalogezredbeli főhadnagy csütörtökön folyó hó 1-én hosszú, kínos szenvedés után, életének 59-ik évében elhunyt. Felesége Kugler Irma gyászolija. Temetése szombaton volt nagy részvét mellett a Szt. Mihályról címzett temetőben. Az Ipar- és Kereskedelmi Segélyszövetkezet 29 éven át volt buzgó tisztviselője elhunytát külön gyászjelentésben közölte. A gyázmise hétfőn reggel 8 órakor lesz a Szt. Lélek templomban. — Molnár Irén 24 éves korában, Horváth Ferenc 11 éves elemi iskolai tanuló f. hó 2-án elhunytak.

Főt. Csukovits János lelkiigazgató ezüstmisés jubileuma alkalmából a Mária-Kongregációk a következő értesítést adták ki:

„Ave Maria! Szeretett prézesünk Főtisztelendő P. Csukovits János Úr pappá szentelésének huszonötödik fordulóját vasárnap, 1915. évi július hó 4-én üljük meg szerény keretben. Reggel 8 órakor lesz a sopronbátfalvi kármelita-apácák templomában a közös sz. áldozással egybekötött sz. Mise, amely után tisztelgünk prézesünknel. A jóakarátú érdeklődőknek megjelenését szívesen látja a „Soproni Urinők Mária Kongregációja“ és az „Urak Mária Kongregációja“-nak soproni kolóniája.

Sürgönyválaszok. Lemberg elstének alkalmából Öfelségéhez és Frigyes főherceghez küldött sürgönyökre a következő válaszok érkeztek: „Mélt. Baán Endre dr. urnak, Sopron vármegye és Sopron szab. kir. város főispánjának Sopron. Wien, Burg, 1915. június 28. Ö császári és apostoli királyi Felsége Sopron vármegye és Sopron szab. kir. város közönségének Lemberg visszafoglalása alkalmából együttesen előterjesztett hódolatát és szerencsekívánatait élénk meglepéddel fogadja s a királyhűség eme megnyilatkozásáért szíves köszönetét kifejezni méltóztatott. Legfelsőbb parancsra: Daruváry.“ — „Baán Endre dr. főispán Sopron. Tel. Bebr. Abt. Nr. 101/1915. június 28. Lemberg dicsőséges visszatoglalása alkalmából tartott hálaadó Istentiszteletükért, valamint hazafias lelkesedéstől áthatott szívélyes üdvözlétükért fogadja és tolmácsolja Főispán Úr hős seregeim nevében Sopron vármegye és Sopron szab. kir. város hűség és hazafias közönségének leghálásabb köszönetemet. Frigyes főherceg, tábornagy.“

A városi közgyűlést f. hó 1-én délután 3 órakor tartották meg Baán Endre dr. főispán elnökletével. Az elnök megnyitóbeszédében megemlékezett Lemberg bevételéről s bejelentette, hogy az alispán és polgármesterrel egyetértően táviratilag üdvözölte ez alkalmából Öfelségét és Frigyes főherceget mint hadseregőparancsnokot. A főjegyző fölolvasta a vonatkozó válaszokat. A polgármester jelentette, hogy a Custozzai évforduló alkalmából 76-os háziezredünk parancsnoka a várost táviratilag üdvözölte, amit a polgármester meleghangú táviratban megköszönt. — A főszámvevő közli a polgármester indítványát, melyben kormányhatósági közbenjárást kér a maximális árak leszállítása, a lisztszükségleteknek a városok részére való beszerzési határidejének meghosszabbítása, a fejenként megállapított lisztmennyiség fölemelése és az őrlési díj leszállítása tárgyában. — Rosenfeld N. dr. örömmel veszi tudomásul ez indítványt s azt még kiegészíteni kívánja azzal, hogy a kormány a biztosan mutatkozó lisztfölösleget bocsássa szabad rendelkezésére a kereskedőknek, mivel ezek legjobb szabályozói az áraknak. Zsombor Géza az ellenkezőt állítja. Rosenfeld indítványát elvetik. — Az új katonai kórház építési, illetőleg kibővítési ügyének tárgyalásában a polgármester, Schwarcz Sándor dr., Láhne Vilmos kir. tanácsos és Zsombor Géza hosszabban vitatkoztak, melynek végén nagy szótöbbséggel elfogadták a polgármester indítványát, mely szerint a katonai kórház építési céljaira átengedik a Steiner-féle s a várostól megszerzett telep felső részét, tekintet nélkül a város szabályozási tervzetére. De kikötik bizonyos ellenszolgálatás teljesítését mindaddig, míg a csapatkórház kibővítésének ügye elintézését nyer. Ezt az indítványt határozattá emelték s kimondották, hogy az ellen csak extra dominium lehet föllebbezni. — Tárgyaltak még a tanácsnak a közéletmezés tárgyában tett jelentése fölött s a városi husszékra vonatkozóan, amelynél 26 szavazattal 22 ellenében kimondották, hogy annak üzemét a most bőven rendelkezésünkre álló zöldség-árakra való tekintettel egyideig szüneteltetik. — A katonai kórház építési ügyénél a városi tanács indítványában csodálkozással hallottuk a crematorium emlegetését és nagy a gyanunk, hogy szeretnék egyes urak ezt az emberbaráti intézményt városunkban is, a mostani

— talán legalkalmasabb időben — létesíteni. Különös elismeréssel adózunk ezért Weiler Béla dr.-nak, hogy nem hagyta szó nélkül ezt az újabb arculcsapását a vallásos kegyeletnek s tiltakozott e terv ellen. Annál nagyobb sajnálattal kellett konstatálnunk, hogy nem akadt a mi részünkről is valaki, aki mindjárt kezdetben elejét vette volna tiltakozásával a crematoriumos mozgalomnak. — A mező- és fürdőház-utcai csatornát hadifoglyok igénybevételével megépítik s ezzel 8000 K megtakarítást érnek el. A vágóhídi dísznólokot betonirozzák. — Özv. Valker Istvánné 500 K kegydíjat, 3 gyermeke pedig 100—100 K nevelési járulékot kap, a városi altisztek és rendőrök családi pótlékát folyósítják, a park- és toronyőrök 10 K pótlékot, a hivatásos tűzoltók pedig 20 K személyi pótlékot kapnak.

A soproni első magyar asztaltársaság Kausits József szabómester halála alkalmával 50 K-t küldött az elhunyt árváinak koszorú megváltása címén.

A vak katonák alapja javára ujabban Kovárzik Teréz magánzó 2 K-t adományozott. Az eddig gyűjtött összeg 275 K 36 fill.

A konkurzus eredménye. A győri püspöki papnevelő-intézetbe való fölvételre a július 1-ére hirdetett pályázat ma telt le. Az ország különböző részéből harmincan jelentkeztek, kik közül fölvétettek: A teológiára: Pillas János (Mosonbátfalva) a győri, Bertha Rezső (Répczekőhalom) a kőszegi és Nagy Péter (Acsalag) a magyaróvári főgimnáziumból. A főgimnázium VII. osztályára: Simon Sándor (Lendvaujfalu) a kőszegi főgimnáziumból. A főgimnázium VI. osztályára: Berza József (Komárom) a komáromi főgimnáziumból. A főgimnázium V. osztályára: Szűcs Vilmos (Nyulfalva), Jankovits József (Környe), Németh János (Vittnyéd), Simon Pál (Vittnyéd), Kránitz Imre (Bogyoszló), Mentés Miklós (Süttör), Véghelyi Gyula (Györsövényháza) és Püspök Antal (Győr) a győri, Németh János (Sopron) a soproni, Kiss János (Szilsárkány) a pápai, Karácsony Gyula (Moson) és Horváth János (Magyaróvár) a magyaróvári, Gulyás Gyula (Tatabánya) és Piuk Vince (Tatabánya) a tatai főgimnáziumból.

A 11. cs. és kir. gyalogezred egyik menetszázada, melynek parancsnoka Emderszázados, szerdán elhagyta városunkat. Távozásuk előtt Urbanek ezredparancsnok lelkesítő szavakkal bucsúztatta a hadbavonulókat a József főherceg-kaszárnya udvarán, kik közül számosan már másodsor és harmadszor mennek a harctérre.

Csapod. Folyó hó 27-én páter Ernő, családi néven Nagy József, szt. Ferenc-rendű szerzetes Csapodon bemutatta az Urnak első szt. mise áldozatját. Az egész falu ünnepi díszbe öltözött s aki tehette résztvett az ünnepségen, amelyen Peszlen Károly plebános töltötte be a manudukturi tisztet, páter Viktor nagyszombati magiszter pedig az ünnepi szónoklatot tartott. Az új mise végén áldást osztogatott a fiatal áldozópap.

Répczekőhalom. A répczekőhalmi plebánia hívei közadakozásból templomuk külső ormozatára szent Péter apostolnak szép új szobrát állították. A szobrot a soproni Nagelreiter cég szállította. A szoborszentelés az apostolfejedelmek ünnepén volt.

Leölt szerb hadifogoly. A sopronnyéki fogolytábor építésénél alkalmazott s már többször szökni készült szerb foglyot öre újabb szökési kísérlete alkalmából — mivel már el nem érhet — meglötte. 2 órai szenvedés után meghalt.

Lucerna eladás. A városi gazdasági hivatal közhírré teszi, hogy folyó 1915. évi július hó 5-én hétfőn reggel 7 órakor a helyszínen tartandó árverésen eladja a bátfalvi fasorban levő ugynevezett „Steiner“-féle malom melletti II. lucerna termést részletben, azután pedig Scheibel 3 földit 1 részletben.

A soproni m. kir. pénzügyigazgatóság közhirre teszi, hogy a finom só ára július 1-től december 31-ig a sóhivatalnál 25 K 23 f, a marhasóé pedig 11 K 60 f.

Kismarton. Switil I. őrnagy a kismartoni honvédfőreáliskola tanára Bécsjűhelyben, ahová operálás végett utazott, hirtelenül elhunyt. Katonai pompával temették ugyanott. Özvegye s egy árvája gyászolják.

Magyaróvár. Mosonvármegye centrumában egy tekintélyes párt 58 tagja gyűlt össze alispánjelölő gyűlésre. Ugy értesülünk, hogy az értekezlet egyhangulag Hegyi Miklós magyaróvári főszofigabirót jelölte.

Hirdetmény. A m. kir. Honvédelmi Minisztériumnak folyó évi február hó 23-án 1322 eln. 4—1915. sz. alatt kelt rendelete alapján felhívom a Sopronban tartózkodó 1897—1865-ben született és eddig katonai fegyverszolgálatra be nem vált valamint a felülvizsgálat utján a katonaság kötelékéből elbocsátott, tehát jelenleg polgári viszonyban levő vas- és fémesztergályos, lakatos, géplakatos, szerszámkészítő, kovács, maró, vas- és fémöntő, mintázó, műszerész, precisions-műszerész, ólomforrasztó, bádogos, ács, asztalos, nyerges, szíjgyártó, timár, cipész, csizmadia és szabó mesterségű mester- és legényeket valamint azon bányászokat, akik jelenleg nem bányában dolgoznak, hanem más foglalkozást űznek, hogy összeírásuk végett a városi katonai ügyosztálynál (város-háza II. emelet 23. ajtó) mielőbb, legkésőbb azonban folyó évi július hó 8-áig különben büntetés terhe mellett jelentkezzenek. Sopron, 1915. évi június hó 30-án. Dr. Töpler Kálmán, polgármester.

Magyar tojás kivétel Franciaországba. Érdekes hírt ír meg a Wiener Landwirtschaftliche Zeitung. Eszerint Budapestről nagymennyiségű tojást szállítanak Svájcba, ahonnan azután azt Franciaországba szállítják. Nincs okunk, hogy ennek a hírnak a valódiságában kételkedjünk, amely érdekes világításban mutatja be egyes kereskedelmi köreinket. Amíg ugyanis ellenségeink ki akarnak bennünket éheztetni, a mi élelmiszereinket, amelyek amúgy is mértéktelenül drágák, az ellenségeinknek küldik ki. Kormányunk valószínűleg megtalálja majd az eszközöket, amelyekkel ennek a rettenetes visszaélésnek véget vethet.

Hirdetmény. A soproni cs. és kir. katonai parancsnokság értesítése folytán közhirre teszem, hogy a pozsonyi 2. katonai parancsnokságnak f. hó 18-án kelt B. A. 2192. sz. rendelete szerint ezen parancsnokság építészeti osztálya f. hó 18-án Pozsonyból Przemysl-be helyeztetett át. Felhívatnak mindazok a bérlők, szerződő felek stb., akik ezen építészeti osztállyal összeköttetésben voltak, hogy ezentul a pozsonyi 1. katonai parancsnokság építészeti osztályához forduljanak. Sopron, 1915. évi június hó 25-én. Dr. Töpler Kálmán polgármester.

Szabaddkőműves szemtelenség. A Popolo d'Italia kijelenti: Olaszországnak nincs ideje arra, hogy az 1880 óta elintéztetnek tartott római kérdéssel foglalkozzék. A pápának megvan az a joga, ami egy más olasz alattvalónak sincs, hogy kémkedés lehetőségével a külfölddel cenzura nélkül levelezhet. A pápa elégedjék meg ezzel. Most Olaszország külső ellenségeivel van elfoglalva, addig legyenek türellemmel, majd azután leszámolhat a belső ellenségeivel is.

Petőfi az angolokról. Már Petőfi Sándor is így írt az angolokról, mikor Shakespeare III. Richard című darabját előadták: Van-e az angolnál önzőbb és így nyomorubb, piszkosabb nép széles e világon? E nép nem ismer se Istent, se embert, csak saját zsebeit; zsebe a tengely, mely körül a föld, a mindenség forog — e nép a megtettesült kétszerkettő és prózaiasság s e népnek vannak legnagyobb költői e népnek van Shakespeareje. Vajjon ki intézi a világ dolgait, valami elméjében megháborodott sors-e vagy egy kitanulhatatlan bölcsességű

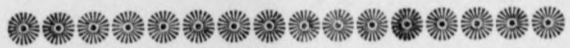
Isten? Akárki e mester, de rám gyöngye szemü emberre, ki nem látok a tenger fenekére a világ-kormányzás mysteriumainak mélységére, csak legfőlebb egy pár lábnyira a víz fölszine alatt s odáig is csak homályosan, rám nézve, mondom, igen borzasztó, hogy Shakespeare e pimasz nép vallja tulajdonának.

Az olaszok katasztrófája Lybiában. Hollandus utazók akik a Suezon át érkeztek Indiából, beszéltek, hogy miközben az olaszok visszavonultak Lybia belsejéből, borzalmas veszteségeket szenvedtek. Az arabok és más benszüllött törzsek megtámadták az olaszokat s véresen megverték őket. Egy sivatagba csalták az olasz csapatot, ahol útközetre kényszerítették és borzalmasan megverték.

Bryan az amerikai fegyver kivétel ellen. Newyorki jelentés szerint Bryan volt államtitkár legközelebb 108 amerikai városban szándékozik beszédet mondani az amerikai fegyver kivétel ellen.

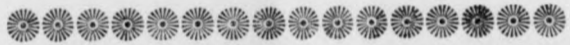
Szerkesztői üzenetek.

„Ln“ Köszönet érdeklődése s fáradozásáért. A jövőben is kérjük közreműködését, ha ideje és kedve van, prózait is! Üdv.!

Adakozzunk a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

Szellemeskedések.

Az okos tehén. Az „Arany kakas“ korcsmában okosságról folyt a beszélgetés. Oda áll a korcsmárosné s ő is elmondja egyik élményét: Hasonlót cselekedett a mi tarka Rizska tehénünk is. Néhány nappal ezelőtt elfelejtettem este megfejni. Reggel, mikor belépek, a Rizska nefelejtcsokrot tartott a szájában. De a tőgye is üres volt!

Rosszul értette. Háziasszony: „Kérem, csak tíz év különbség van közöttünk s férjem még csak negyven éves... — Vendég közbeszólva: „Akkor, Nagysám, igazán gratulálok; fiatalos kinézése szerint senki sem gyanítaná, hogy már — ötvenes!“ — A bók hatása nem volt kedvező.

Uj éneklő madár. Tanító: Milyen madarak csoportjába tartozik a varju, te Pista? — Pista: „Az éneklő madarak közé.“ — Tanító: „Ki mondta azt?“ — Pista: „Édes apám. Anna nővéremnek sokszor mondja, hogy úgy énekel, mint egy vén varju!“

Közel járt az igazsághoz. A: „Miért mondják arról a kít akasztanak, szegény bűnös?“ — B.: Azt gondolom azért, mert gazdag bűnösöket nem szoktak felakasztani!

Viznemissza. Te, Józsi, mit viszel te abban a korsóban? — Friss forrásvizet! — Ugy?! Azt gondoltam, hogy valami jó innivalót!

Kinevetett zsebtolvaj. Fővárosi nagy tolongásban kérde A.: „Pajtás, miért nevelsz oly fékeztenül?“ — B.: „Egyvalakinek a keze a zsebemben van; keményen szoritom, s gondolom, hogyan érezheti magát, mert nem mer moccanni!“

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva
d. e. fél 9-től 12-ig,
délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt

Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás.
Safekasszák bérbeadása.

Harcoló szövetségeseink színeivel ellátott táboriposta boríték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben.** — Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkból